

statholder

"Hvis Demetrios og hans håndværkere derfor har anklager mod nogen, så holdes der retsmøder, og der findes statholdere."

(Ap.g. 19:38)

Det Ny Testamente er fuld af titler på øvrigheds personer som "Byskriver", "Øens fornemste mand" og "Tempelværge" og, som i dette tilfælde "Statholder", hvad der nogle gange også oversættes konsul eller prokonsul. Statholderen

var den øverste romerske embedsmand i et større landområde. Det særlige ved afsnittet ovenfor er, at der tales om statholdere i flertal; det var ikke almindeligt. Baggrunden er, at forholdene i Efesos på det tidspunkt, som beskrives i Apostlenes gerninger, var unormale. Den tidligere statholder Junias Silanus var blevet myrdet af lejemordere, som var blevet udsendt af Kejser Neros mor, Agrippina, da sønnen blev kejser (år 54 e.kr.). Da efterfølgeren endnu ikke var ankommet, var der en kollektiv ledelse, hvad forfatteren af Apostlenes Gerninger, Lukas, udtrykker ved at tale om statholdere i flertal.

Men, ville man måske indvende, er det ikke fuldstændig lige meget, hvilke titler, der anvendes? Har det nogen som helst betydning for mit åndelige liv og min forståelse af kristendommen og Gud, at der tales om statholdere i flertal? Nej, naturligvis ikke. Men det viser noget væsentligt om Lukas omhyggelighed og nøjagtighed som historiker og forfatter. Og når en person er så præcis helt ned i de mindste detaljer, som her at tale om statholdere

i flertal, er der jo et godt grundlag for at stole på ham, når han fortæller om mere usædvanlige ting, som at Jesus udførte mirakler og opstod fra de døde!